

.....

..... Σ Η Μ Α
.....

Ο.- Σᾶς μεταδίδουμε τῆ Λαογραφικῆ ἔκπομπῆ τῆς Εὐξείνου Λέσχης " Ποντιακοὶ Ἀντίλαλοι ". Τὴν ἔκπομπὴ αὐτὴ γράφει καὶ διευθύνει ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης.

Μουσικὴ ἐπιμέλεια Ἑρακλῆ Κοκοζίδη, στή λύρα ὁ Γεώργιος Πετρίδης.

..... τὸ σῆμα σβῆνει

Ἡ σημερινὴ μας ἔκπομπῆ, ἀγαπητοὶ ἀκροαταί, εἶναι ἀφιερωμένη στήν μνήμη τῶν ἀνθρώπων, πού χιλιάδες χρόνια πάλεψαν μέ τὴ ζωὴ ἀνάμεσα στὰ κύματα τῆς τρικυμισμένης Μαύρης Θάλασσας καὶ στίς γλυκειῆς ἀκρογιαλιῆς της. Εἶναι ἡρωικοὶ ναῦτες καὶ ἀγωνιστὲς τοῦ πέλαου, εἶναι οἱ φαράδες τοῦ γιγαλοῦ. Κοιμοῦνται χρόνια πιά σέ ὕπνο αἰώνιο. Εὐτυχισμένοι μοναχὰ κεῖνοι πού θάφτηκαν σέ μιά ἀκροθαλασσιά, ὅπου τοὺς συντροφεύει τῆς θάλασσας τὸ κῆμα. Ἀκοῦνε πότε ἓνα ἄγριο μουγκριτό καὶ πότε κάποιον φλοῖσβο ἀπαλό πού γλυκαίνει τὸν ὕπνο τους, γιατί ὁ πιό τρανός τους ἔρωτας ἢ θάλασσα ἦταν, τὸ μουγκριτό της, ἢ μαύρη τῆς φουρτούνα. Κι' ἂν ἔχη ἢ θάλασσα ἀπελπισιῆς, τοῦ ναύτη δέν τοῦ νοιάζει, γιατί ἔχει κι' ἐλπίδες πιό πολλές. Ὅπως ὁ τσοπάνης δέν μπορεῖ ν' ἀποχωριστῆ τὸ βουνό καὶ τὰ πρόβατα, ἔτσι κι' ὁ ναύτης δέ θέλει νά ζήσει ἀπ' τὴ θάλασσα μακριά, οὔτε μιά ὥρα. Μ' αὐτὴν χαίρεται, μαζί της πονεῖ. Κι' ἂν ἔχη μιά ἀγάπη ἀκριβή, τὴν θέλει συντροφιά στή θάλασσα. Τὴν ὀραματίζεται ὁ νοῦς του σάν νεράιδα πεντάμορφη, πού κοιμᾶται ἀνάμεσα στὰ γαλάζια κύματα.

Ἀνάμεσα σὰ κύματα, ἐγάπη μ' ἐκοιμοῦτον
καὶ σὸ βαθύν τὸν ὕπνον ἄτσ' ἐμένα ἔθυμοῦτον.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στὴν παραλία τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἶναι χτισμέναι σχεδόν ὅλες οἱ κυριότερες πόλεις τοῦ Πόντου. Ἡ καθὲ μιά εἶχε καὶ ἀνάλογη ἐμπορικὴ κίνηση. Κυρίως ὅμως τὸ θαλασσινὸ ἔμπόριο εἶχε σημασία μεγάλη ἀπὸ τὰ Ἀρχαῖα χρόνια ὡς τὸ πῆλος. Ἀπὸ τὰ λιμάνια τῶν πόλεων αὐτῶν ξεκινοῦσαν οἱ ἀτρόμητοι θαλασσοπόροι γι' ἄλλες χῶρες, ἐνῶ ἀπὸ κεῖ ἔφθαναν ἄλλα καρᾶβια, πού ἔφερναν ἀπὸ τὴν ξενιτειὰ ἀγαπημένα πρόσωπα, πού τὰ καρτεροῦσαν στό γιγαλό μέ ἀγωνία πονεμένες μάνες κι' ἐρωτευμένες κόρες. Ἀγνάντευαν τὸ πέλαγο ἀνυπόμονα, ἐνῶ τὰ χεῖλη τους ψιθύριζαν τραγούδι σιγαλά

σάν και τοῦτο:

Ἄναθεμα τοῖ μαραγκοῦς π' ἐφτάνε τὰ καράβια
καί πᾶγνε ξενητεύουνταν ἔμορφα παλληγάρια.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τέτοια εἶναι ἡ θάλασσα, κουβαλᾷ τὰ παλληγάρια στήν ξενητεία, ἀποχωρίζει
τό παιδί ἀπ' τή μάνα, μά και δυό ἐρωτευμένες ψυχές. Μιλώντας για τή θάλασ-
σα και για τό χωρισμό ἀγαπημένων, θά παρατηρήσωμε τοῦτο: Τό χωρισμό
δέν τόγ κάνει μόνο ἡ ξενητεία, πού γίνεται μέ τό δρόμο τῆς θάλασσας.
Ἡ δουλειά τοῦ ναύτη εἶναι τέτοια, νά ζῆ συχνά μακριά ἀπό τό σπιτικό
του, μακριά ἀπό, τήν ἀγαπημένη του. Ἀλλά ὁ ναύτης τήν ἐρωτική του ἀγάπη
τήν σμειγει μέ τήν ἀγάπη του τήν ἄλλη, τήν ἀγάπη για τήν θάλασσα. Σμει-
γουν λοιπόν οἱ δυό ἀγάπες, γίνονται μία, πού ὁ ναύτης στήνει τό θρονί
της μέσα στό πέλαγο, ὅπου θέλει νά κατοικήση μαζί της για πάντα. Για
τό σκοπό του αὐτό, ὁ ναύτης θέλει νά χτίση μία κάμαρη, ἕναν ὀτά, μέσ' στό
πέλαγος, για νά μένη μαζί της ἐκεῖ. Ὅμως, δίπλα σ' αὐτήν τήν κάμαρη,
θέλει νά χτίση κι' ἄλλη κάμαρη, για νά βάλη ἐκεῖ, χώρια, τὰ ντέρτια και
τὰ βάσανα τὰ θαλασσινά, πού τόν συνοδεύουν στά ταξίδια του.

Σή θάλασσας τόν πέλαον θά χτίζω δύ' ὀτάδες
σ' ἕναν θά βάλλω τή σεβτά μ' και σ' ἄλλο τὰ πελιάδες.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἴσως δέν θά ἦτανε παράκαιρο μά σᾶς μεταδώσουμε τώρα τό τραγούδι τοῦ
χ α φ ι ο ὦ. Ὅπως εἶναι γνωστό τό χ α φ ι ν εἶναι ἕνα εἶδος μικροῦ
φαριοῦ. Οἱ Πόντιοι τό τρῶνε πολύ, ξέχωρα οἱ Σουρμεναῖοι. Φυσικά τό τρα-
γούδι αὐτό ἀνήκει στήν περιοχή Σουρμένων. Οἱ στίχοι ὕμνου τῶ χ α φ ι ν
για τή νοστιμιά του, ἀλλά και μέ κωμικό τρόπο περιγράφουν τήν ἐμφάνισή
του, τή λεπτή. Ὅμως προειδοποιοῦν αὐτοῦ σέ ὅποιον θά τό φάη, ὅτι ἀλ-
λοῖμονό του ἂν δέν ἔχει κοντά του νερό. Οἱ στίχοι ἐν συνεχείᾳ παρουσιάζουν
τό χ α φ ι ν σάν ἕνα καλό προσφάγι τῆς ἐξοχῆς, τοῦ Παρχαριοῦ.
Ἄκουστε το.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἐκπομπή μας. Θά εἴμαστε και πάλι μαζί σας τήν ἐρχόμε-
νη Δευτέρα τήν ἴδια πάντα ὥρα.

..... Σ Η Μ Α

Ἀκούσατε τὴν ἡχογραφικὴν ἐκπομπὴν τῆς Εὐξεινου Λέσχης " Ποντιακοὶ Ἀντίλαλοι
τὴν ὅποῖαν γράφει καὶ διευθύνει ὁ Στάθης Μύσταθιάδης.

..... τὸ σῆμα σβῆνει